

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਸ ਬੀ ਕੈਪੂਰ ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜਗਨ ਨਾਥ ਛਿਛੜਾ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1454

11 ਨਵੰਬਰ 1966 ਈ

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 105, ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1(f)—ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ—ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ— ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਕੀ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਆਰਡਰ 11, ਰੂਲ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫੈਕਟ ਜਿਸਦਾ ਬਚਾਅ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ—-ਕੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ (ਕੈਂਪ ਪਟਿਆਲਾ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1965, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਮਿਰਚੀਆ, ਸਬ-ਫਜ਼, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਡੀ), ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਾੜੀ, ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 1 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, 250—15—340/EB—20—440 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3,690 ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਐਮ ਐਲ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ ਐਸਬੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਲ 1959 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਰਨੌਲ ਦੀ ਬਰਾਂਚ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸੌਲੀ ਬਰਾਂਚ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਾੜਾ-ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਅਤਿ ਵਿਹਾਰਕ ਦੱਸਿਆ। ਕੁਝ ਮਕਾਨ-ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ 1-1-1952 ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ. ਮੁਦਈ ਨੇ 7 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਤਨਖਾਹ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮੁੜ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 15 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੁੱਦੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
3. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 22 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਗੈਰ-ਪਾਲਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਖਰਕਾਰ, 8 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ (ਉਸ ਦੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ), ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ (ਪਟਿਆਲਾ) ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ। 100 ਸ਼ਰਤੀਆ ਲਾਗਤਾਂ ਵਜੋਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਖਰਚੇ ਵੀ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 18 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉਸ

ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਕਾਇਮ ਰਹੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ 27 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ। 1963, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਰਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 3 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਆਖਰਕਾਰ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 1- ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 250-15-340/EB -20-440 ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 1-1952 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 3,690 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ 30-12-1959 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 3,599 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

6. ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ (ਕੈਂਪ ਪਟਿਆਲਾ) ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ।

7. ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21.-ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਦਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(7) ਹੁਣ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਇੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। . ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (f) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 104 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੂਟ

8. "ਫਰਮਾਨ" ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) of ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਸਮੀਕਰਨ ਜੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 47 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ।'

9. ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

" 105 (1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਇਹ ਕੋਡ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

10. ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਾਰਿਕਾਪਤੀ ਵੀਰਯਾ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸਬ-ਬੀਆ ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 540 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼, ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 21, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮੰਨ ਲਓ, ਸਟੇਜ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 21, ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਨਾਕਾਫੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰੇ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

11. ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮੂੰਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਕਈ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ-ਡੈੱਡੀਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਜਾਂ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਅਸੰਗਤ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਡਨੇਸਾ ਬੀਹੀ ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਅਬਦੁਲ ਵਦਾਦ, ਏਆਈਆਰ 1959 ਕੈਲ 462 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 1950 ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਸੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ. ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਉਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

13. ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਐਸ.ਬੀ. ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ, ਓਲੰਪਿਕ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਕੈਲ 685 ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪਰਿਸੇਸ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਅਸਥਾਈ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ। ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਏਆਈਆਰ 1959 ਕੈਲ 462 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14. ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਡੀ. ਰੂਲ ਜੈਲ-ਲੈਟਲੀ ਬਨਾਮ ਜੇਆਰਡਬਲਯੂ ਕੈਨਨ, ਏਆਈਆਰ 1953 ਕੈਲ 409 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪਰਿਸਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) \ct, 1950 ਦੇ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (4) ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ

15. ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਹਮਕਰਨਦਾਸ ਰਾਦਬਾਵਲ-ਅਭ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ, ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 144 'ਤੇ ਪੀ. 1145. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 4, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4, ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 151 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਓਟ ਆਰਡਰ 13 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਐਫ) ਅਤੇ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। dp-peal ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 105 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 105 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਉਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧਿਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਐਨ) ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 105 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 21, ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

16. ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਕੂਰਰੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਆਰਡਰ 9 ਦਾ ਨਿਯਮ 6(1)), ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਨਿਯਮ 12 ਓਟੀ ਆਰਡਰ 9), ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਆਰਡਰ 8 ਦਾ ਨਿਯਮ 10) ਜਾਂ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ. ਨਿਯਮ 10, ਆਰਡਰ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਓਟੀ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ (ਅਪੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ) ਇੱਕ ਪਾਸਟ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ। ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਤਿਨਾ ਲਾਲ ਮੰਡਵਾਰੀ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਬਿਸ਼ਨ ਦੇਈ, ਏਆਈਆਰ 1946 ਆਲ 353 (ਐਫਬੀ) ਅਤੇ ਪੀਤਾਬਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ. ਏਆਈਆਰ 1957 ਸਾਰੇ 107

17. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਭੁਲੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 5 ਦਸੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।